

DARURILE LUI DUMNEZEU ÎNTOTDEAUNA

IȘI GĂSESC LOCURILE

Îți mulțumesc, Frate Neville. [Fratele Neville zice, "Dumnezeu să te binecuvânteze, frate." – Ed.] Domnul să te binecuvânteze, frate.

Seara, prieteni. Eu doar am ajuns înăuntru, cu un timp în urmă, și m-am gândit că eu aș putea veni jos și să vă doresc la toți un "Crăciun Fericit."

² Și astfel eu nu am știut că eu aș avea acest mare privilegiu să vă vorbesc despre Cuvântul Domnului. Și astfel Fratele Neville m-a întrebat, și eu am avut câteva texte mici de Crăciun care eu le foloseam, unul din ele sus la-la Phoenix și jos la Tucson, diferite locuri pe acolo, un mesaj obișnuit de Crăciun. Și m-am gândit, în seara aceasta, eu să vorbesc despre ceva mic aici care mi-a pus Domnul recent în minte, așa cum eu eram sus în Colorado.

³ Și m-am gândit despre ceva la timpul Crăciunului, și eu am vreo cinci sau șase din însemnările mici scrise jos aici, Scripturi și lucruri. Cei... Eu nu... Eu presupun că Fratele Neville și toți lucrătorii fac aceea. Tu... se pare că ceva vine la tine, și tu o însemnezi jos. Tu aștepti o vreme, și tu o pui jos. Eu am pus-o pe un carnet de hârtie, doar pe un carnet de hârtie. Apoi când eu sunt chemat cândva, mă voi uita înapoi pe aici, și spun, "Ce era aceasta acum care eu am apucat?" Acela-i felul, când noi suntem chemați foarte repede, voi știți.

⁴ Obișnuia să fie, eu... când am fost mai tânăr, am putut doar... mintea mea era plină, eu puteam gândi aceasta chiar acum, eu nu a trebuit să aștept, mă gândesc "Zece zile în urmă am fost la un cutare, cutare loc. Acela era textul. Iată-l aici, și iată-l cum merge."

⁵ Voi știți, de când am trecut câteva pietre de hotar, Frate Higginbotham, și am traversat câteva râuri, că aceea doar nu mai vine în felul acela, ajungând puțin departe sus pe drum. Dar aceasta... cum a spus Fratele Neville, un timp în urmă, "Noi ajungem mai aproape, mai aproape Acasă."

⁶ Este bine să fiu înapoi acasă. Eu, venind înapoi, păi, grozav de înzăpezit. Și acolo-i... și am auzit de accidente și lucruri, așa multe din ele pe drum, și oameni fiind omorâți. Și doar să gândești despre cât de multe sute își vor pierde viețile acum, între diseară și după Anul Nou, cât de mulți Americani vor muri! Și voi știți, unii din noi am putea fi chiar aici, în seara aceasta. Și doar depinde acum despre, acea... starea noastră înaintea lui Dumnezeu. Aceasta-i o națiune tristă, acest Frate a spus, întristare peste tot. Și steagul nostru a atârnat, treizeci de zile, coborât pe jumătate, totul din cauza păcatului și a oamenilor care nu vor să accepte felul lui Dumnezeu de-de-de lucruri.

⁷ Chiar dacă putem să fim în dezacord cu o persoană, dacă noi nu o putem face încă într-o cale frățească, și atunci... Vedeți, dacă Cristos este în inimă, atunci nu contează cât de mult ești în dezacord cu omul, tu totuși ai dragoste pentru el și respect. Eu sunt în dezacord cu mulți oameni, de multe ori. Dar totuși, eu niciodată nu am văzut unul încă cu care am fost în dezacord pe care nu l-am mai considerat ca "să-mi pun brațul în jurul lui și să-l numesc 'fratele meu,' și să încerc să-l ajut cât de bine am putut." Eu nu sunt de acord cu el din cauză că mă gândesc poate că prin a nu fi de acord că el... Ce crede el, că eu aș putea să nu cred chiar ca el, dar... și așa mai departe, dar acum eu aș putea să încerc să-mi proiectez felul meu asupra lui cum el îl proiectează pe a lui spre mine, și le punem împreună și le scărmanăm afară și vedem ce am obținut, dar dezacord ca acela. Doar departe cum se ajunge la... noi nu ar trebui să ne enervăm niciodată sau să vrem să rănim, sau să distrugem sau ceva. Noi ar trebui să încercăm întotdeauna să zidim.

⁸ Avem un val de frig mergând aici, nu-i așa? Șaptezeci și două când am plecat din Tucson, și când soarele a mers jos și s-a întunecat, încă a fost șaiszeci și nouă. Astfel, atunci vin înapoi aici sus, eu doar mă zgribulesc de tot, voi știți. Eu... tot drumul acela zăpezit, și sub zero, și gheață și de toate. Eu a trebuit să mă obișnuiesc de tot cu aceasta din nou. Este așa de ciudat cum poți să devii așa "aclimatizat" în așa un-un fel mic. Și de când v-am părăsit, eu nu am avut cu greu o șansă să mă refac. Eu am o... ca o sinusită în-vremea înăuntru aici, și cum eu îmbătrânesc... Și eu am fost născut și crescut aici. Dar când, voi vedeți, când tu ești tânăr, tu ai ceva, tu poți scăpa de ea; dar când tu îmbătrânești, păi, tu începi să afli că ceva nu este acolo. Se obișnuia să fie, că tu puteai doar să uiți despre aceasta. Tu... există ceva acolo de care-care doar nu te poți scăpa cum ai făcut când erai un copil, astfel eu aflu în felul acela că eu... clima aceea caldă, pentru un om bătrân, ajută cumva un pic.

Îmi amintesc venind în jos pe acea Utica Pike sus acolo, ca un copil (în vârstă de șapte, opt, zece, doisprezece ani), fără ghete (pantofi de tenis) și era opt sau zece sub zero, și în pantofi de tenis, degetele ieșite din ei. Și nu... acum aceea nu este să umbli pe jos ca strada de aici, ci bătând zăpada. Acolo nu erau automobile venind în jos, acolo putea fi o urmă de căruță din când în când. Veneam în jos pe șoseaua aceea de dimineață, cu un palton mic vechi, fără cămașă, și s-a încheiat în felul *acesta*, nu mai mult decât ce am pe mine chiar acum; ud learcă până la genunchii mei, mergeam drept înăuntru și nu-i dădeam nici o atenție. Vedeți, de-abia aveam o răceală. Dar aceea era cu vreo patruzeci și cinci de ani în urmă. Astfel, o mulțime întreagă de slăbiciune, dus o mulțime de mile și s-au adunat pe vitezometru, voi știți, așa că noi nu o luăm cum am obișnuit.

¹⁰ L-am văzut pe Fratele Capps să-și ridice capul. Tu ești prea tânăr să gândești gândurile acelea acum. Și așa așteaptă până ajungi sus unde Fratele Neville și eu suntem, atunci-atunci te vei-te vei gândi la multe lucruri diferite, cumva slăbește în jos.

¹¹ Ei bine, noi am avut timpuri mărețe în Domnul. Domnul ne-a binecuvântat grozav, și eu sunt așa de mulțumit. Și

eu vin înapoi. Mă gândesc, duminica următoare, cu voia Domnului, eu vreau, dacă la Fratele Neville nu-i pasă, cei... eu am un serviciu, cel puțin duminică dimineața și poate duminică seara, un serviciu de vindecare pentru duminică seara. Duminică dimineața eu am un mesaj important, dacă Domnul va voi ca eu să-l dau. Eu nu m-am gândit la textul meu... nu mai mult decât doar textul meu încă, fără context la el, deoarece eu-eu... nu fără-fără nimic, voi știți, descoperire de la Domnul, ci doar în mine însumi. Eu-eu vreau să exprim ceva duminică care eu sper că cumva vă va ajuta un pic de-a lungul acestor căi.

¹² Eu trebuie să merg acum în câmp, și eu am chiar fiecare zi aproape preluată peste tot. Eu cred că Billy îmi spunea, printre itinerariu, că eu am două sau trei zile în care eu aș putea veni acasă în Aprilie după ce plec de aici, merg înapoi la Tucson, și aceea o cam stabilește atunci. Iar apoi înainte până la următorul Noiembrie, Octombrie, când ajung înapoi din nou pe partea aceasta din străinătate.

¹³ Acum, încă două zile până la Crăciun. Încă mai o zi, nu-i așa? Aceea ar fi două. Luni... Marți este Ajunul Crăciunului? Marți este Ajunul Crăciunului. Nu este îngrozitor să vezi că această mare sărbătoare, de care ne apropiem, este apropiată în felul în care este apropiată? Este un lucru așa de jalnic, un-un-un astfel de lucru nechibzuit, să gândești căci-căci iepuri și un-un mit numit "Kriss Kringle" (Moș Crăciun) și de toate, a luat valoarea reală la o parte de ceea ce este Crăciunul.

¹⁴ Acum, noi nu... noi-noi nu știm, și eu cu certitudine nu cred... Eu tocmai veneam în jos, soția mea este înapoi acolo, și eu... venind în jos pe drum, am ascultat la un astronom; că acum, ei doar au căzut pe ideea care un astronom mi-a spus cu mulți, mulți ani în urmă, când eu eram doar un gardian de vânătoare aici în Indiana. Când ei mi-au spus că... cum stelele acelea vin împreună, întocmai cum acel întâi astronom a făcut și aceea a format, ce ei spun că ar fi un lucru natural care se întâmplă la fiecare, eu cred că el a spus în seara aceasta, opt sute de ani, sau ceva în felul acela. Și acesta se reformează din nou, din; Sardis și Jupiter, și am uitat; și Mart... Marte; nu, eu... aceea-i greșit. Acestea sunt unele din stele cum merg în viteză când ele traversează orbitele lor în linie cu pământul, și acest astronom în seara aceasta a încercat să spună că acesta de fapt era un lucru natural. Eu-eu nu-eu nu accept asta. Eu cred că acesta era un lucru supranatural, care l-a făcut Dumnezeu. El, lucrurile sunt supranaturale cu Dumnezeu. El este Supranatural.

¹⁵ Și-și m-am uitat jos și știu că aceasta se arată înapoi acum la Aprilie, eu am... cu voia Domnului ca eu să trăiesc așa de mult, eu voi fi în vârstă de cincizeci și cinci de ani. Vedeți? Și eu-eu știu... Dar privind înapoi în viața mea, și mă întreb unde s-a întâmplat. De la acele primele Crăciunuri mici, când ne atârnam sus ciorapii, și Mama ar lua... Noi probabil am primi o portocală, și două sau trei bucăți mici de bomboane cu dungi, și acela era un Crăciun grozav pentru noi. Dar, voi știți, copiii ei-ei se așteaptă după darurile acelea. Noi-noi aflăm căci-căci Crăciunul este pentru cei... este mai mult pentru copii, ei-ei se așteaptă la aceea în ziua de azi. Acesta este închis pentru copii. Dar acesta de fapt ar trebui să fie pentru adulți; ar trebui să-i învețe pe copii ce este Crăciunul adevărat.

¹⁶ Și eu în totalitate nu cred căci-căci Cristos s-a putut naște pe ziua de douăzeci și cinci Decembrie, în Iudea, pentru că era mai frig decât cum este chiar aici acum. Vedeți? O, și cum puteau păstorii să-și țină turmele noaptea? Și-și atunci impozitul și de toate, și Maria să trebuiască să vină așa de departe, de jos de tot din Betleem sus în Iudea, sus în Ierusalim, adică, la... pentru impozit. Eu-eu-eu cu greu aș putea-aș putea-aș putea crede aceea. Vine sus, eu cred că ea a venit la Nazaret, și astfel când... Cum putea aceea-aceea să se facă. Aceasta nu putea să se-se facă, dar eu cred că Cristos s-a născut într-o primăvară, deoarece în fiecare fel El era un Miel. Înțelegeți? Și observați, El s-a născut într-un grajd, și nu într-o casă.

¹⁷ Și când ei L-au dus la cruce (ceilalți), din câte știm noi, că el nu a spus despre El să-i conducă pe ei, dar ei l-au condus pe El. Ați știut voi că o oaie sau un miel trebuie să fie conduși la măcelărie? El-el nu va merge la măcelărie, voi-voi trebuie să-l conduceți acolo. Și de obicei acesta-i un țap care conduce oaia. În-în țarcurile de omorâre, ei au un țap. Și țapul va alerga în sus pe acest urcuș, până el ajunge sus să facă oaia să pornească pe urcuș să fie omorâtă, și atunci țapul va sări afară. Dar când le vine un timp ca ei să omoară țapul, el într-adevăr începe o ceartă (el trebuie să meargă înăuntru) deoarece voi nu l-ați putea învinui. Dar-dar acesta-i un-un lucru cum o oaie trebuie să fie condusă, și El a fost condus la măcelărie. Ei L-au condus. El era un Miel. Și eu cred în felul acela fiind întru totul natură, mieii sunt născuți în Martie, Aprilie, și pe undeva înăuntru pe acolo, nu mai târziu de Mai. Și eu nu cred că a fost ceva înainte de Martie și ceva după Mai, cândva înăuntru pe acolo.

¹⁸ Dar când biserica, Creștinismul, s-a căsătorit în Romanism, a fost la Consiliul din Niceea, când au acceptat... națiunea Romană a acceptat Creștinismul și au făcut ce ei au numit religia universală, era Creștinismul. Ei au făcut religia universală, și ei s-au închinat la idoli, și au avut un dumnezeu-soare.

¹⁹ Și chiar acum, de la-de la douăzeci și unu la douăzeci și cinci, soarele aproape stă în aceeași traiectorie a sa așa cum trece el. Ce este felul cum o numiți aceea? A fost un... M-am gândit că am știut aceasta, dar nu mă pot gândi la ea. Când soarele este-este... el-el câștigă atât timp și pierde atât timp, până la douăzeci și unu, între douăzeci și unu și douăzeci și cinci din Decembrie. O, am uitat cum numesc ei aceasta. Ce? [Cineva din adunare spune "Eclipsă?" – Ed.] Nu, eclipsa este când aceasta trece, soarele și luna trec împreună. Este ceva înăuntru acolo, o, eu-eu-eu pot aproape să o spun dar nu pot chiar acum. Oricum, este acea stare liniștită a soarelui care este numită de către Romani (aceea era când se petrecea cercul), aceasta se numea ziua de *naștere a zeului soare*. Ei au sărbătorit aceasta de la douăzeci și unu la douăzeci și cinci Decembrie.

²⁰ Deci atunci, fiind că aceasta a fost convertită, Roma în... Creștinismul a fost acceptat, în felul lor în Roma, atunci ei au spus, "Noi vom face aceeași sărbătorire, și facem *ziua de naștere a Fiului lui Dumnezeu*." Vedeți? Zeul soare, ziua lui Jupiter, apoi ziua de naștere a Fiului lui Dumnezeu, douăzeci și cinci Decembrie, și aceea...

²¹ Dar ce mai contează aceasta? Vedeți, astăzi când noi suntem... Chiar dacă aceasta-i o... dacă ei o făceau în Iulie sau August, sau ori când ar putea să fie, aceasta încă este sanctitatea de amintire că "Dumnezeu ne-a dat nădejdea care o avem în noi."

²² Iar acum, voi ziceți, "Păi, ceilalți din ei sunt tot Moș Crăciun și se petrece cum o fac ei; păi, noi am putea doar tot atât de bine să o facem." Nu, domnule! Nu, aceasta nu este o sărbătorire păgână pentru noi, aceasta este o oră sacră. Dacă acolo nu era Crăciun, acolo nu ar fi fost înviere, Dacă nu ar fi fost Crăciun: nu ar fi fost dragoste, nu ar fi fost pace, nu ar fi fost un viitor pentru cel credincios; dacă nu ar fi fost Crăciun.

²³ Iar acum, voi ziceți, "Păi, dacă restul lumii, ei doar..." Păi, vedeți, fulgerul bifurcat în cerul negru, înnorat, arată că acolo poate fi lumină în timpul de întuneric. Aceste lumini în seara aceasta dovedesc aceea, că acolo poate fi lumină în timpul de întuneric. Și când luminează lumina cel mai bine? În întuneric. Dacă voi aprindeți luminile în timpul zilei, și soarele strălucește înăuntru, voi de-abia observați că ele sunt aprinse.

Dar doar o mică lumină, micuță va străluci foarte luminos într-un timp de întuneric. Și chiar acum în întunericul când fiecare Creștin ar trebui să dea o mărturie despre nădejdea care este în el, despre Isus Cristos Fiul lui Dumnezeu; nu ceva Kriss Kringle care s-a născut în urmă acolo, voi știți, și vreun fel de pom luminat și a mers jos prin pădure într-o noapte, ceva poveste de basm la care nu există nici un fund. Dar noi credem solid pe Cuvântul promis al lui Dumnezeu despre venirea unui Mesia, și El s-a născut la ziua de Crăciun, douăzeci... destul de aproape două mii de ani în urmă, noi credem.

²⁴ Astfel, în seara aceasta noi o să vorbim un pic pe o cale diferită. Eu presupun că pastorul vostru deja a vorbit, și probabil că va vorbi miercuri seara din nou căci eu-eu știu că el a așezat înapoi ceva text sau ceva, ca să-mi dea mie această platformă în seara aceasta. Și eu vreau ca el să-l aducă, eu vreau să ascult la el.

Dar, doar înainte ca noi să facem aceasta, doar să ne aplecăm capetele din nou pentru un moment de rugăciune:

²⁵ Tată Ceresc, acest mare moment sacru, când ne gândim la diferitele lucruri aici în Scriptură, că peste tot unde mergem, înapoi în Vechiul Testament, vorbește despre ziua aceea când Dumnezeu va trimite pe Fiul Lui. Cum profeții aceia și-au alocat timpul pentru profeția Cuvântului lui Dumnezeu să vină la ei. Și ei au profețit în zilele lor și au prezis lucrurile care vor veni la împlinire, și noi vedem că aceasta toată s-a îndeplinit acolo în Betleem în noaptea aceea când Dumnezeu așa a iubit lumea că El a dat pe singurul Lui Fiu născut. Noi Îți mulțumim pentru aceasta.

²⁶ Iar acum, Doamne, în seara aceasta așa cum ne stabilim jos aici să-să vorbim asupra Cuvântului Tău; și El este așa de sacru, Doamne, acela-i motivul că ne place să vorbim cu Tine întâi. Și noi cerem ca Tu să ne deschizi înțelegerea la Cuvântul Tău. În Numele lui Isus noi o cerem. Amin.

²⁷ Acum eu vreau să citesc ceva Scriptură aici, doar o poveste de crăciun obișnuită, pentru Scriptura aflată în-în Matei, al 2-lea capitol. Și în timp ce deschideți la aceea, și Ioan 3:16.

²⁸ Și cealaltă seară sus la Phoenix... Dacă voi persoanele cu banda aici, ascultați la benzi, mi-ar place ca voi să ascultați la aceea una: *De Ce A Trebut Isus Să Vină La Betleem*. De ce a trebuit El să o facă? Și simbolurile acelea acolo despre David, culcat și-și aștepta pe munte, privind în jos și vedea armata Filistină la garnizoană. Și eu am comparat aceea exact cu astăzi, și am aflat că Betleem... ce a însemnat.

²⁹ Și Cristos este Betlehemul nostru, și puteam dovedi că fiecare om care este născut din Dumnezeu este născut în Betlehem, căci Cristos este Betlehem. Și aceea-i ce era El, *Pâinea Vieții*. Și Beth, *B-e-t-h* înseamnă-înseamnă "casă," *E-l* este "Dumnezeu," și *e-l-h-e-m* este *Elhem* care înseamnă „pâine,” și „Casa Pâinii lui Dumnezeu." Și Isus Cristos era "Casa Pâinii lui Dumnezeu," Pâinea Vieții Eterne. Și fiecare om care este născut în Cristos, tu ești născut în *Betlehem*, "Casa de Pâine a lui Dumnezeu." Și cum că coalițiile acestor biserici astăzi sunt garnizoane, ca Filistinii, să-i țină pe oameni de la Acesta.

³⁰ Și cum că acei oameni viteji, știind că David era uns și urma să devină împărat într-o zi... foarte ne popular atunci, deoarece el era un fugar prin poporul lui, dar într-o zi chemarea lui a venit. Ei aveau oameni viteji cu el. Și amintiți-vă, oamenii aceia erau Neamuri, aproape fiecare din ei erau Neamuri, un model foarte frumos de astăzi. Și un om era așa de viteaz, că el a ucis opt sute de oameni cu ce... cu sulița lui, singur, într-o zi. Un altul stătea într-un câmp de linte, și a venit sus o armată, o trupă. Și ei toți au fugit, și el a stat acolo și a ucis oameni până i-a obosit brațul. Și atunci altul, cum a sărit el într-o groapă și a ucis un leu într-o zi de zăpadă, cu o mână. Și un Filis... sau un Egiptean a alergat spre el, cu o suliță lungă, și el a luat un băț, și i-a lovit sulița din mână, a luat sulița el însuși și l-a omorât pe Egiptean, și a ucis trei sute de căpetenii .

³¹ Și a dat oameni mari! David strigând, "Dacă eu aș putea bea încă o dată, vedeți, din fântâna aceea!" (unde el obișnuia să adape oile lui când a mers afară de dimineață, de la stână, ele să vrea să bea apă) Și acești bărbați și-au scos săbiile și au luptat prin cincisprezece mii de oameni, au adus apa aceasta înapoi.

³² Și David a spus, "Departa să fie, ca eu să o beau." Și el a turnat-o pe pământ ca o jertfă de băutură pentru Domnul. Ce model frumos despre același lucru, din acest Ioan 3:16, în seara aceasta.

... Dumnezeu așa a iubit lumea, că El a dat pe singurul Lui Fiu născut, ...

³³ Și ce a făcut Cristos? Viața care El o avea să trăiască Etern, El a turnat-o pe pământ din venele Lui, viața Lui naturală, peste pământ ca o jertfă de păcat pentru noi. Și cum Neamurile astăzi, oameni de onoare, oameni mari, luând sabia, și stând acolo și croindu-și calea dincolo să obțină o băutură proaspătă pentru Cristos (David al nostru), care este foarte ne popular astăzi. Dar David al nostru, care noi știm că El vine în putere, El o să calce fiecare națiune sub picioarele Lui în felul acela, și-i va stăpâni cu un toiag de fier. Și oameni foarte viteji, stând cu Cuvântul lui Dumnezeu și tăind din margine în margine fără frică, căci noi știm că El vine în putere.

³⁴ Să citim acum, după Ioan 3:16; să citim vizita a-a magilor din Sfântul Matei, al 2-lea capitol.

Acum când Isus s-a născut în Betleemul din Iudeea în zilele împăratului Irod, iată, acolo au venit niște magi din-din răsărit la Ierusalim,

Zicând, Unde este acela care s-a născut Împărat al Iudeilor? fiindcă noi i-am văzut steaua în răsărit, și am venit să ne închinăm lui.

Când împăratul Irod... a auzit aceste lucruri, el a fost tulburat, și tot Ierusalimul cu el.

Și când el a adunat... pe preoții cei mai de seamă și pe cărturarii norodului împreună, el a căutat să afle de la ei unde trebuia să se nască Cristos.

Și ei i-au spus, Din Betleemul din Iudeea: căci așa este scris de către profet,

Și tu Betleeme, în țara lui Iuda, nu ești nici de cum cea mai neînsemnată dintre căpeteniile lui Iuda: ... din tine va ieși o Căpetenie, care va cârmui pe poporul meu Israel.

... Irod, când el a chemat în ascuns pe magi, s-a interesat de la ei sârguitor la ce timp a apărut steaua.

Și el i-a trimis la Betleem, și a spus, Mergeți și cercetați cu sârguință despre prunc; și când voi l-ați găsit, aduceți-mi de știre din nou, ca și eu să pot veni să mă închin lui.

Când ei... au ascultat pe împăratul, s-au depărtat; și, iată, că steaua, care ei au văzut-o în răsărit, a mers înaintea lor, până ce a venit și s-a oprit deasupra locului unde era pruncul.

Și când au văzut steaua, s-au bucurat cu bucurie peste măsură.

Și când ei au venit în casă, ei au văzut pruncul cu Maria mama lui, și au căzut jos, și i s-au închinat: și... ei și-au deschis visteriile, și i-au prezentat la el daruri; aur, ... tămâie, și smirnă.

Și fiind înștiințați de Dumnezeu într-un vis ca ei să nu se depărteze... ei să nu se întoarcă la Irod, ei s-au depărtat spre țara lor pe o altă cale.

³⁵ Foarte ciudat aici cum că Dumnezeu, într-o cale neînsemnată, ... Dumnezeu le vorbește oamenilor prin vise. Eu o cred. Dar cum că Dumnezeu în cazul acesta a folosit unul secundar.

³⁶ Acum, un vis este... un vis, dacă este tălmăcit corect, este la fel ca o viziune; dacă acesta-i un vis și este tălmăcit. Dumnezeu l-a folosit din urmă de tot în Vechiul Testament și în jos prin epoci, și a promis în zilele din urmă să-l folosească din nou. Acum, oamenii pot mânca prea mult și-și așa mai departe și capătă coșmare, și acesta nu-acesta nu este real, vise spirituale, acesta nu sună când tu-când tu îl citești. Și unele din acestea ar putea părea bune, dar totuși există vise, spirituale reale. Și noi știm aici la tabernacol că Dumnezeu le dă oamenilor vise și ele sunt tălmăcite, și ele vin la împlinire, și ele sunt reale. Dar aceasta-i o cale secundară de a o face. Înțelegeți?

³⁷ Acum, motivul că s-a făcut atunci, a fost pentru că nu a existat profet în țară la timpul acela, să tălmăcească visul. Vedeți? Acolo nu era profet să tălmăcească visele, ca Iosif și-și Daniel și acei profeți din vechime. Ei nu au avut un profet pentru patru sute de ani, și Dumnezeu a folosit un vis să... pentru binele Propriului Lui Copil. El a folosit.

³⁸ El i-a spus lui Iosif, când el era "un om drept, ne vroind să o facă un exemplu public, era hotărât să o lase pe ascuns." Fără îndoială că ea i-a spus de vizita lui Gabriel și așa mai departe, și ce a spus el; dar când el a văzut-o să fie mamă, a-a fost prea neobișnuit. Voi știți, aceasta doar... aceasta era ceva foarte deosebit. Și voi știți, asta-i ce este chestiunea astăzi. Dumnezeu face lucruri neobișnuite, și aceasta-i așa de neobișnuit încât nici chiar omul drept nu o poate vedea.

³⁹ Iosif nu o putea înțelege, a fost așa de neobișnuit. El era un om bun, nimic rău cu el. El era un om bun, un om drept, dar aceasta era așa de neobișnuit. Vedeți, Iosif probabil în vârstă de patruzeci sau patruzeci și cinci de ani, cam așa ceva, ei pretind, când el și Maria s-au logodit. Dar aici noi aflăm ceva care niciodată nu s-a întâmplat: o femeie logodită cu acest om și totuși să fie găsită a fi mamă! Și aceasta era așa de neobișnuit că Iosif s-a gândit să o lase. Dar chiar la momentul acela crucial, Dumnezeu a trimis pe Îngerul Lui, și i-a apărut într-un vis și a spus, "Nu te teme să o iei la tine pe Maria nevasta ta, că Acela care este zămislit în ea este de la Duhul Sfânt."

⁴⁰ Ce credință născută din nou trebuie că a avut Iosif când el s-a sculat de-acolo! Vedeți, el nu a avut nevoie de vreo tălmăcire, visul nu a fost în simboluri. Acesta era chiar drept afară, "Nu te teme s-o iei pe Maria nevasta ta, căci Acela care este zămislit în ea este de la Duhul Sfânt." Acolo nu era nici un profet să dea tălmăcirea, așa că aceasta trebuia să vină direct, chiar drept așa; la Dumnezeu... de la Dumnezeu la Iosif. Acum... și Dumnezeu a luat calea aceea secundară.

⁴¹ Ce ne învață aceasta pe noi chiar aici, înainte să ne atingem textul? Iată ce ne învață aceasta: că Dumnezeu poate folosi fiecare facultate a ființei noastre dacă aceasta este încredința-... predată la El. El poate folosi mintea noastră, visele noastre, subconștientul nostru, prima noastră conștiință, limba noastră, cântările noastre, ochii noștri, a noștri... Tot ce avem noi poate să fie folosit de Dumnezeu dacă aceasta-i încredințată la Dumnezeu. Vedeți? Tot ce sunteți voi, încredințați la Dumnezeu. El va folosi fiecare sursă și fiecare parte din voi, El o va folosi. Nu contează ce este aceasta, El o folosește dacă aceasta-i sfințit spre scopul și chemarea Lui.

⁴² Acum, în seara aceasta noi o să vorbim despre: *Daruri*. Și eu vreau să intitulez aceasta, dacă... Am scris, notat ceva jos înăuntru acolo, când Fratele Neville era sus: *Darurile Lui Dumnezeu Sunt Întotdeauna Găsite... Darurile Lui Dumnezeu Întotdeauna Își Găsesc Locurile*. Darurile lui Dumnezeu sunt întotdeauna respinse, dar acesta de fapt își găsește locul când ...

⁴³ Acum, urmăriți darurile care le-a adus acești trei magi... sau le-au adus la El. Astăzi noi aflăm că noi schimbăm daruri. Fiecare trebuie să primească un dar, și încearcă să socotească ce o să îi dea colegul de alături, așa ca el să poată să-i dea ceva să se compare cu aceea. Și dacă nu, ei bine, de Anul Nou, el simte că trebuie să se achite. Și fiecare studiază și se îngrijorează și umblă pe dușumea, milionarii, cum au ei să se descurce. Ei dau așa de mult la *acesta* unul și *acela*, când aceasta-aceasta-i întru totul greșit. Aceasta-aceasta-iaceasta-i-aceasta-i întru totul... Crăciunul...

⁴⁴ Aici: există numai un dar care tu îl poți da, și acela ești tu însuși. Dăruiește-te la Dumnezeu deoarece Dumnezeu deja ți-a dat Darul Lui. Acum, există numai un lucru ce tu îl datorezi înapoi la Dumnezeu, acela ești tu la El.

⁴⁵ Acum, și de multe ori, *nume* sunt în Biblie. Noi nu le mai observăm, astăzi. Noi... Voi de multe ori m-ați auzit să disprețuiesc acest nume, de a numi copiii... sau oamenii numind pe copiii lor "Ricky." Acum, *Ricky* este un nume oribil! Vedeți? Și acesta-i un... voi nu trebuie să-i numiți așa. Dacă voi aveți un copil numit Ricky, pentru numele lui Dumnezeu, schimbați-l în altceva. *Ricky*, sau-sau *Elvis*, sau ceva ca acela, ... *Ricky* înseamnă un "șobolan." Înțelegeți? Și astfel voi-voi mergeți... Și-și cum numiți o persoană, aceea se imprimă. O doamnă mică, zilele trecute, avea un băiețel acolo afară numit "Ricky" și numele lui era Ricky, James Ricky. Și pentru că acesta era așa de popular (Ricky), ei l-au chemat "Ricky." Am spus, "Schimbă numele acela!"

⁴⁶ Eu observ unele persoane șezând chiar aici acum care au un mic nepoțel, și numele lui este... un-un băiețel este unul cel mai dulce, copil mic plăcut; și celălalt este Ricky, și acela-i ce este el. Voi doar să-l urmăriți, natura lui este chiar așa. Și el... Le-am spus la unii din bunicii lui, sau careva, am spus, "Spune-i la mamă să schimbe numele la băiatul acela, doar să schimbe numele și urmăriți ce i se întâmplă la copilul acela." Vedeți, voi oamenii nu vreți să credeți asta. Noi ne gândim că am trăit prea mult pentru aceea.

⁴⁷ Dacă nu există ceva într-un nume, atunci de ce atât timp cât Iacob era numit *Iacob*, care înseamnă "suplinitor, înșelător," asta-i ce era el? Dar când el s-a luptat cu Domnul toată noaptea, și Domnul i-a schimbat numele, și cam... când el era cam în vârstă de șaizeci de ani. El i-a schimbat numele din-din-din Iacob în *Israel*, "un prinț înaintea lui Dumnezeu," și aceea-i ce era el.

De ce a fost Abram numit... a trebuit să fie numit „Abraham” înainte ca pruncul să se poată naște? De ce a fost Sarai numită "Sarah" înainte să se poată naște pruncul?

De ce a fost Pavel... sau numit... numele lui era Saul, dar când el a întâlnit pe Isus, El l-a schimbat din Saul în "Pavel."

Când Simon a fost schimbat din Simon în *Petru*, care înseamnă "piatră mică." Și-și toate numele lor au fost schimbate, deoarece ceva este privitor la felul cum ești chemat. Când tu vorbești ceva, aceasta se identifică. Eu nu vreau să ajung acolo, pentru că aceea urmează duminica următoare seara, vedeți, identificarea unui cuvânt. Și, însă acum, noi le aflăm lucrurile acestea așa de adevărate.

⁴⁸ Acum priviți, Dumnezeu... Ce lucru ciudat este acesta în seara aceasta, să vedem că acei oameni, Magii, oameni învățați, oameni mari... venind jos din Răsărit, acela era Ba bilonul, care era India. Și ei nu au venit în vreo toată noaptea, și au pornit într-o noapte și să ajungă acolo în următoarea, ei erau cam în doi ani să ajungă acolo. Ei nu au venit la un Prunc mic într-o iesle. Ei au venit la un Copil tânăr, un Copil tânăr. Și Irod a ucis copiii de la vârsta de doi ani. Vedeți, să știe că acesta nu era un bebeluș mic culcat într-un leagăn, el i-ar fi ucis pe toți bebelușii. Dar el i-a ucis pe copiii tineri, așa ca el să fie sigur că-l prindă pe El, oriunde de la vârsta de doi ani în jos. El a stabilit timpul deoarece știa că el nu a vrut să ucidă prea mulți, pe ei toți, el doar... căci ei erau mai mult ca sclavi pentru el. El a vrut să prindă... să fie sigur că îl prinde pe El, astfel el a spus, "Copilul va fi cam în vârstă de doi ani. Așa că, totul de la vârsta de doi ani în jos, omorâți-l." Vedeți?

Și aceea a adus la împlinire ce a spus profetul, că, "În-în Rama acolo se va auzi un-un țipăt sau strigăt, un plâns; că Rahela plânge pentru copiii ei, și ei nu mai erau."

⁴⁹ Acum, ați observat că acești oameni înțelepți, oameni mari, erau sus în Babilon și ei au văzut Steaua Lui, noi am spus, "Noi am văzut Steaua Lui în răsărit și am venit să ne închinăm Lui." Ei au venit de la răsărit, unde ei au văzut Steaua, mergând spre apus. Pentru că India este în vest, nord vest de Bab-... de-de Palestina. Și ei au venit drept în jos până lângă Râul Tigru și au trecut peste câmpii drept înainte înăuntru, au venit jos în Betleem unde ei au găsit Pruncul. Și amintiți-vă că Iosif și ceilalți nu au plecat de acolo; ei au mers drept jos la Nazaret și au crescut Copilul, chiar acolo.

⁵⁰ Acum, noi vedem aici că ei au prezentat... Acești bărbați, fiind astronomi și studiau stelele, și văzând aceste lumini tainice cerești să apară sus acolo, că acolo se petrecea ceva; că ei știau că acela-i Mesia, Stăpânitorul cerurilor și pământului, urma să se nască. Și ei au venit, știind că Divinitatea va fi cuprinsă, găzduită într-o-o ființă umană; căci să vă arăt mărturia lor... Voi știți, voi știți, viața voastră vorbește așa de mult mai tare decât cuvintele voastre, încât nu contează ce spuneți, oamenii cunosc ce sunteți voi prin-prin ceea ce sunteți.

⁵¹ Și urmăriți aceste persoane, acești Magi, ei I-au adus... Urmăriți darurile care i le-au adus Lui, au identificat ce gândeau ei că El era. Ei I-au adus aur, tămâie, și smirnă. Și acum urmăriți ce simbolizează acestea, despre care eu vreau să vă vorbesc acum ... este ce înseamnă aceste simboluri. Acum, eu am ceva Scriptură scrisă aici care noi vom citi doar într-un moment despre aceasta, cu voia Domnului.

Acum: aur, și tămâie, și smirnă.

⁵² Acum: aurul în Biblie... cât de potrivit se potrivește lui Cristos, pentru că aurul vorbește despre Divinitate. *Aurul* este "Divinitate." Noi vom ajunge la aceasta doar într-un moment. *Tămâia* vorbește despre "slujbă." Și *smirna* este "moarte." *Dumnezeu, Divinitatea, în slujbă să moară.* Și aceea este ce a fost El. Tocmai lucrul care ei l-au adus a identificat ce gândeau ei că El era.

⁵³ Și eu spun că pentru noi astăzi, "Lucrurile care noi le aducem la El identifică ce sunt gândurile noastre despre El." Voi înțelegeți ce vreau să spun? Vedeți? Dacă tu ești un... Dacă tu Îl crezi cu toată inima ta, fiecare Cuvânt din acela, tu o vei identifica prin a da tot ce ai tu pentru Acesta. Vedeți? Dar dacă tu crezi că acesta-i un loc bun să te asociezi cu oameni mai buni, pe lângă biserică și lucruri ca acelea, aceea-i cam ce dai tu (doar câteva ore sociale cu unii din adunare sau ceva). Dar dacă tu-dacă tu într-adevăr Îl crezi cu toată inima ta, atunci tu îi dai tot ce este în tine la Acesta. Înțelegeți? Și aceasta te identifică, că tu cu adevărat crezi Mesajul, că tu îl crezi a fi Adevărul.

⁵⁴ Așa de mulți oameni spun, "Eu pot să cred *atât* de mult. Eu pot crede *așa*." Ucenicii... Eu cred că ultima dată aici, am vorbit despre aceea: *Credincioși, Credincioși Prefăcuți, Și Necredincioși.* Nu a fost aceea? Eu... nu am vorbit eu despre aceea aici? Vedeți? Și fiecare persoană, care-i categoria lor. Vedeți, se va ajunge la un punct până unde ei pot să ia numai atât din acesta, și nu pot lua restul.

⁵⁵ Acum, cât de potrivite erau darurile acestea la călătoria lui Cristos pe pământ, un Prunc născut aici pe pământ. Și darurile acestea care I le-au adus înțelepții, s-au potrivit chiar exact la însărcinarea lui de la Dumnezeu și călătoria Lui pe pământ.

⁵⁶ Acum, primul lucru: Dumnezeu. Acesta era Dumnezeu, Isus era Dumnezeu în formă de om. Aceea-i greu ca oamenii să înghită aceea, chiar astăzi, că "El era Dumnezeu." Și El...

Asta-i ce era El. El nu a fost nimic mai puțin decât Dumnezeu. El era Dumnezeu manifestat în trup. El era Creatorul în Propria Lui creațiune. Acum că... El era Creatorul în creațiunea Lui, prin creațiune, pentru creațiune. El era Creatorul în creațiunea Lui, prin creațiunea Lui, pentru creațiunea Lui. Totul se înfășoară drept înapoi în Dumnezeu, întregul lucru. Nu vedeți voi? Plinătatea lui Dumnezeu! El era Creatorul într-atât încât El era Dumnezeu. Și El era o Ființă pe pământ (o Ființă de timp), care înseamnă că El a trebuit să aibă un început, de aceea El și-a creat Lui un trup în care să locuiască. Dumnezeu, Însuși, a creat un trup pentru Sine. Vedeți? Ca prin această creațiune, El să poată mântui creațiunea pierdută care El a creat-o.

⁵⁷ Nu există nimic ca omul să poată să nimicească, nu există un singur lucru. Voi nu puteți face nimic să distrugeți ceva complet. Voi puteți lua o bucată de hârtie și să o ardeți, voi puteți arde o clădire până jos, voi puteți arde jos un pom; voi nu l-ați nimicit. Voi... căldura aceea înăuntru acolo, acel foc care descompune, acelea sunt numai chimicale spărgându-se. Ele se schimbă înapoi în ce au fost la început. Ele nu sunt nimicite. Dacă voi ardeți o bucată de lemn, (și lumea spune... Dacă noi trăim în Eternitate ca Dumnezeu, și chimicalele acelea ieșite din lemnul acela și focul acela au mers înapoi la începuturile lor originale și a lor... în orice au fost, ruperile de atomi și așa mai departe, lumea zice, "noi stăm pentru milioane de ani") aceea ar putea să vină chiar drept înapoi și să fie un alt pom, chiar exact cum a fost.

⁵⁸ Voi nu puteți nimici nimic deoarece acesta-i un Cuvânt Vorbit de Dumnezeu. Amin! O, și aceea mă face să mă simt religios, acum. Vedeți? Ce spune Dumnezeu, Aceasta stă pentru totdeauna. Amin! Vedeți, voi nu puteți nimici. Noi suntem o parte din acest pământ, și noi niciodată nu putem să fim nimiciți complet. Nu, domnule. Acest păcat (sufletul) va fi nimicit, ne dăm seama de aceea. Dar-trupul în care noi trăim, nu poate să fie nimicit. Înțelegeți?

⁵⁹ Acum, de aceea, Dumnezeu și-a creat Lui un trup. El era Creatorul, și a creat Propria Lui creațiune, ca prin această Creațiune El să poată să-i mântuie pe acei care erau pierduți în creațiunea Lui (acela ești tu și eu, creaturi de timp).

⁶⁰ Cuvântul Lui-Lui arată aceea exact... El și lucrările Lui au dovedit că El nu era cu nimic mai puțin decât Creatorul. El a luat o bucată de pâine și a frânt-o, și a continuat să frângă acea singură bucată de pâine, și a hrănit cinci mii de persoane din ea; și au cules șapte coșuri de bucăți rămase, și fiecare de acolo a avut o-o-o săturare completă de pâine.

⁶¹ El a luat un pește și a frânt peștele acela. Acum dacă ne dăm seama că El a creat peștele acela la început. El a creat pâinea aceea la început. Dar El a luat acel pește și a frânt peștele acela. A fost un pește viu, și a fost atunci fiert sau fript; și oricând El l-a rupt jos, orice era acesta (copt sau fript), el a crescut înapoi (în același minut în care El l-a frânt) un alt pește copt sau fript. Nu este aceea minunat? Aceea a arătat că El nu era nimic mai puțin decât Iehova. Iar apoi El era Creatorul care putea lua Propria Lui creație, și prin creația Lui, a exprimat Cine era El. Aleluia! Aceea a

dovedit că El era cine era El. El era Divinitatea. Astfel, aurul i-a devenit la El, în dăruire la nașterea Lui. El era Divinitatea făcută trup.

⁶² Eu aș putea scăpa ceva... Nu sunt străini printre noi în seara aceasta, eu presupun, astfel... în această adunare de rugăciune. Lăsați-mă să spun ceva. A făcut Isus, când El a fost aici, ...? Acum, aceasta-i pentru gândire, nu pentru... probabil... scormonire adică. Observați, doar pentru gândire, Isus a spus, în Sfântul Ioan 14:12, "Cel ce crede în Mine, lucrările care le fac Eu le va face și el și mai mari decât acestea va face el, căci Eu mă duc la Tatăl Meu." Ați observat voi asta? Observați, acum, acela era Fiul lui Dumnezeu promițând la credincios, că lucruri mai mari decât a făcut El, (în aceste zile din urmă) că credinciosul va face lucruri mai mari decât a făcut El. Sfântul Ioan, al 14-lea capitol, al 12-lea verset. Este asta corect? Credeți că Isus a spus aceasta?

⁶³ Observați, când Isus a creat pâine; el a luat o bucată de pâine, și a creat pâine care a fost deja pâine. Când El a creat pește; El a luat un pește care a fost mai întâi creat un pește, și a pus un alt pește afară din acesta. Este aceea corect? El a luat apă, care potențial ar fi devenit vin, și a făcut vin din ea. Este aceea corect? Dar noi l-am văzut pe El în mijlocul nostru, în aceste zile din urmă, să creeze lucruri drept afară, fără ca ceva să stea acolo! Este asta corect? Să creeze o verighetă unde nu există verighetă. Corect! O, El este... rămâne Dumnezeu. El este tot atât de mult Divinitate astăzi cum era El atunci și cum a fost vreodată, sau va fi vreodată. El încă este Dumnezeu, și provoacă inimile să o creadă, "Mai mari lucruri decât acestea, voi... fără ceva ca să țineți și din care să rupeți. Îl vorbiți, și acesta va fi așa."

⁶⁴ Observați acum, noi aflăm că El... El a identificat. Lucrările care El le-a făcut au identificat că El era Divinitatea, a arătat că El era. Căci El a spus, "Dacă Eu nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci să nu Mă credeți."

⁶⁵ Și nu ar putea Creștinul să spună astăzi, "Dacă eu nu fac lucrările Mântuitorului meu, să nu mă credeți"? Vedeți?

⁶⁶ "Cum M-a trimis Tatăl, așa vă trimit Eu." Și dacă voi ați făcut lucrările, lucrările de creație ale Tatălui care l-a trimis pe El, atunci aceasta-i o creație... Cristosul (Creatorul) care ne trimite, face lucrările lui Cristos Creatorul. Înțelegeți? "Cum M-a trimis Tatăl, așa vă trimit Eu. Și dacă Eu nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu mă credeți."

⁶⁷ Atunci Creștinul astăzi trebuie să ducă Viața care Cristos a dus-o sau noi avem un drept să spunem, "Aceasta nu este așa."

⁶⁸ Observați acum, lucrările Lui l-a creat... sau l-a identificat pe El de a fi Creatorul. Lucrările Lui care El le-a făcut au încununat mărturia vieții Lui, că El era "Creatorul"; nu era cale să se depărteze de la aceasta. De aceea, când ei au oferit darul de aur, ei erau perfect în armonie cu Dumnezeu cu darurile lor. Ei l-au dat aur, care l-au identificat ca Divinitate. Întotdeauna o coroană, coroana de aur... capul de aur, al Împăratului Nebucadnezar. Tot, voi vedeți, aceasta... întotdeauna Divinitatea este reprezentată prin aur.

⁶⁹ Acum: *tămâia*. Noi vrem să luăm acestea repede. Tămâia este jertfa de slujbă la Iehova. Acum, dacă vreți să notați Scripturile acestea jos, Leviticul 2:2, și Leviticul 16:6 la 15. Noi aflăm că ordinea preoțimii, să facă o jertfă lui Iehova. Când el a făcut jertfa, aceasta a trebuit să fie făcută și amestecată cu tămâie pentru o jertfă de păcat, ei au luat diferite lucruri și le-a amestecat. Pentru jertfa de mâncare, pentru jertfa de legănare, tămâia era adăugată. Deoarece, a fost acceptabilă pentru Iehova dacă aceasta era unsă cu tămâie, care înseamnă că este o *slujbă la Iehova, Dumnezeu*. Și, acum, noi aflăm că El era Divinitate. Și ei l-au adus tămâie, a fost un model că El era o slujbă la Iehova. Isus este Slujitorul lui Iehova.

⁷⁰ Acum, în Sfântul Matei 12:15 la 21, noi aflăm că El era Slujitorul lui Iehova, „Iată Slujitorul meu, în Care Eu îmi găsesc plăcerea" (și El era) "și Eu Îmi pun tăria asupra Lui." Astfel viața Lui a fost unsă cu tămâie, la slujba lui Iehova. Ce dar au dat magii aceia! Vedeți, aceasta era ceva să... darul care ei l-au dat, era ceva să identifice pe Isus ca Slujitorul lui Iehova.

⁷¹ Acum dacă noi măcar am putea face aceea, să identificăm viețile noastre. Vedeți, viețile noastre să fie identificate ca slujitor al lui Iehova. Pentru aceea a fost tămâia, care l-a făcut pe El Slujitorul lui Iehova.

⁷² Acum, *smirnă*, s-m-i-r-n-ă, a fost ungera morții. Noi aflăm în Sfântul Ioan, al 19-lea capitol, al 39-lea verset, că mergând la serviciul funebru al lui Isus, când Maria și ceilalți au mers, ei au luat această smirnă cu care să-L ungă; deoarece El trebuie să fie Slujitorul morții pentru Iehova. Vedeți? Cineva a trebuit să moară. Aceea era o slujbă care a trebuit să fie făcută pentru Dumnezeu, și nimeni nu a fost vrednic să o facă decât Dumnezeu Însuși. Deci, aducând smirna-smirna, arătând aceea cu Divinitatea, și cu slujba, că El de asemenea a fost uns cu smirnă; că această Divinitate a trebuit să fie pusă la moarte pentru ca să-l mântuiască pe cel ne perfect. O, ce lucru mare!

⁷³ Întreaga creațiune era pierdută. Noi tocmai am trecut prin aceasta în cele Șapte Peciți. Vedeți, întreaga creațiune era pierdută, totul era dus. Aceasta toată i-a aparținut lui Satan. El a căzut moștenitor la ea și el încă o stăpânește. Cu certitudine a stăpânește. Acela-i motivul că noi ne luptăm și avem tot necazul acesta. El controlează fiecare împărăție; Satan controlează. Fiecare guvern, fiecare rege, fiecare împărăție, controlată de Satan. Întreaga lume este controlată și condusă de Satan. Acela-i motivul că noi avem necazurile care le avem. Orice student al Bibliei, sau orice, vă poate spune că Satan... Păi, Biblia Însăși spune că el o controlează, vedeți, că el controlează lumea. Dar Cristos va cădea Moștenitor la ea, căci acum El este Răscumpărătorul nostru. Și El a venit să răscumpere întreaga creațiune, și nimic nu o putea face decât Dumnezeu Însuși.

⁷⁴ Acela-i motivul că Dumnezeu nu face nimic în afară de un om. El întotdeauna lucrează printr-un om pentru că El

trebuie să folosească un om. Un om este ce El a trebuit să folosească să expună atributul Lui de Mântuitor. El a trebuit să-l facă în chipul Lui, să-l facă ceva ca El, și să-l pună pe conduită liberă morală și să-l lase să acționeze în orice fel a vrut el. El putea să-și ia alegerea. Și El a știut că omul, prin a-i da această alegere, va cădea. Astfel fiindcă El a trebuit să facă aceea, El se întoarce înapoi în jur și-l face pe om un partener cu El, și nu face nimic în afară ca El să o facă printr-un om!

⁷⁵ Întreaga lucrare de răscumpărare a venit printr-un om! Aleluia! Moartea a venit prin primul om, Viața a venit prin al doilea Adam. Vedeți? Ia te uită, El nu face nimic deoarece El a trebuit să folosească un om pentru aceea, atunci el folosește un om să răscumpere iarăși înapoi. Astfel Divinitatea a devenit Iehova... sau Iehova a de... El este Divinitatea, și El a devenit un-un Copil. El a devenit în formă de păcat, ca El să poată răscumpăra pe păcătos. Vedeți, acolo-i întregul lucru.

⁷⁶ Acum, priviți ce... cât de frumos se potrivesc darurile acelea în Isus Cristos; vedeți, aur, vorbind de Divinitatea Lui. Acum, ei nu erau păgâni. Ei erau inspirați de Dumnezeu. Ei nu își imaginau ceva. Aceea dovedește chiar acolo, chiar Magii, că ei au văzut Supranaturalul. Deoarece propriul lor dar, care ei l-au oferit, a identificat și a vorbit bine despre mărturia lor că ei au văzut Supranaturalul. De ce? Din ce cauză? Aceasta vorbește perfect. Ei au adus *aur*, "Divinitate." Ei au adus *tămâie*, "slujbă." Și ei au adus *smirnă*, pentru "moartea" Lui. Când El era un Prunc, amin, arătând că Divinitatea o să fie pusă la moarte în trup, amin, ca acesta să poată răscumpăra pe omul căzut. Cum pot oamenii să respingă aceea?

⁷⁷ Când vă dați seama: Ce facem noi aici? De unde am venit noi? Sau ce treabă avem noi să fim aici? Noi nu am fost puși aici doar la întâmplare, noi am fost puși aici pentru un scop și noi trebuie să servim scopul acela. Dar totuși noi suntem înapoi pe baza de conduită liberă morală unde noi Îl putem sluji sau Îl respingem, chiar cum a făcut Adam la început.

⁷⁸ Mă uit, la aceste fete mici de aici, Frate... Care-i...? Eu cred că este domnița care a cântat la pian, și eu-eu le-am auzit cum au cântat. Noi am vorbit despre ele, pe drum aici sus. Acolo-i o familie mică care și-au dedicat întreaga viață și totul la Cristos. Priviți la familia aceea, cât este de ordonată. Priviți la fetițele acelea. Ele au stat aici sus, exemplul de feminitate tânără, de adolescență. Și nu contează...

⁷⁹ Câteva săptămâni în urmă am mers jos înăuntru ca... eu nu știu care-i numele locului jos acolo, în New York acum, ei chiar au blocuri de oraș de beatniks. Cum, fetele acelea jos acolo cu-cu maiou de balerină pe ele și-și nimic peste ele, ele purtau un bikini (cum îi numesc ei) peste deasupra de acela. Și, o, doar ingrăm... ele fac tot ce-i în mintea lor. Nu contează ce este aceasta, aceea-i ce... de ce sunt ele beatnik. Ele pot doar să facă orice. Dacă ele vor să se culce jos și să nu se scoale, ele doar se culcă jos și nu se scoală. Dacă ele vor să meargă să facă un anumit lucru, ele o fac; dacă ele nu, ele nu. Doar mintea doar călătorește. Și la ce ajunge mintea ne convertită? Voi nu aveți dreptul să faceți aceea, pentru că voi nu sunteți a-i voștri; voi sunteți cumpărați de Divinitate, Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu care s-a făcut trup. Dar, vedeți, îngrămădirea de păcat.

⁸⁰ Și voi vedeți fetițe, tinere ca aceea să fie remarcabile; păi, pentru mine, aceasta-i lumină în timp de întuneric. Aceasta-i o lumină bifurcată, a biciului în zig zag al lui Dumnezeu, în ceruri să arate că acolo poate fi Lumină! Poate exista neprihănire în mijlocul păcatului!

⁸¹ Maria, mama lui Isus, în cetatea Nazaret, cea mai rea cetate care a existat în țară, dar de acolo Dumnezeu a ales o domnișoară să dea naștere la Fiul Lui; un incubator, un pântec care a trebuit să... prin care un Prunc a trebuit să fie născut. El a luat o astfel de persoană ca să o facă. Dumnezeu lucrează prin ființe umane să răscumpere ființe umane. El te poate lua pe tine, să lucreze prin tine să răscumpere umanitatea, dacă tu complet consacri tot ceea ce ești.

⁸² Dacă tu ești o femeie tânără, consacără-ți moralul. Tu ești un om tânăr, consacără-ți moralul, consacără-ți mintea, consacără-ți gândirea, consacără-ți inima, consacără-ți sufletul, consacără tot ceea ce ești! Și lasă pe Cristos să lucreze prin aceea. Ce lucru glorios! Ai niște râuri de traversat, tu ai-podurile peste care să treci, tu ai-tu ai parcelele de spini, tu ai mărăciniș, tu ai pădurile, tu ai locurile întunecate, tu ai dealurile înalte, tu ai urcușurile înalte. Ce faci tu? Într-o zi tu va trebui să stai și să privești înapoi, să vezi de unde vii, și tu vei fi judecat după cursul pe care îl iei. Pune al tău-tău tot, mintea ta și gândurile tale, pe acea Stea Polară (centrul lui Dumnezeu) și să nu te miști de la Aceasta. Stai drept cu Aceasta. Ea te va aduce drept cum i-a adus Ea pe Magi, chiar drept la Cristos.

⁸³ În regulă, L-a uns cu smirnă. Noi aflăm acum, în Ioan 12:1 și 7, aceea-i exact ce El a făcut. El era Slujitorul perfect a lui Dumnezeu, și L-au avut uns cu toate darurile Lui Divine. El a fost uns cu toate darurile lui Dumnezeu pentru că El era Dumnezeu. El era Dumnezeu. Vedeți, ei I-au adus daruri.

⁸⁴ Acum, noi vom fi... Eu doresc... Persoanele de aici întotdeauna, cei mai mulți dintre ei, voi știți, îi trimite ceva. Cum, când se ajunge înapoi să trimiți înapoi, eu nu aș putea să o fac. Înțelegeți? Aceasta-i prin toată lumea. Eu doar nu aș putea să o fac. Și eu apreciez un mic... lucruri mici, și lucruri care oamenii le fac să se exprime și mulțumirea lor și așa mai departe.

⁸⁵ Acum, aceasta-i ce au făcut acești oameni bogați. Acești oameni sunt Magi, ei au cumpărat aur, aur curat. Ei au adus tămâie, cea mai bună ce o puteau găsi. Ei au adus smirnă, cea mai bună ce au putut găsi.

⁸⁶ Ne dăm seama aici, în Sfântul Ioan 12, noi aflăm că această femeie... dacă noi aveam timp să o citim, dar eu nu vreau să vă țin prea mult, vedeți, căci eu știu că mâine îi luni, și voi... unii din voi trebuie să lucreze. Priviți, ei au

adus... Această-această femeie a adus această smirnă, care a uns ceva costisitor, să ia mirosul morții la o parte. Și ea a spart această cutie de alabastru și a turnat-o pe capul lui Isus. Și Iuda a spus, "Păi, aceasta s-ar fi convenit să se dea la săraci." (A spus, "Nu că el avea respect pentru cei săraci, ci el a fost un hoț de la început, el ținea banii.") Și a spus, "Aceasta ar fi trebuit să se vândă, în loc să se pună..."

⁸⁷ Și Isus a spus, "Lăsați-o în pace! Căci ea a făcut aceasta..." Ea L-a uns, pentru înmormântarea Lui. Vedeți? Această femeie, așa de recunoscătoare că păcatele ei au fost iertate încât ea și-a cheltuit toți banii ce îi avea, și a luat o cutie de alabastru și a spart-o și a turnat uleiul și doar a înmiresmat încăperea cu miros fin din această smirnă, că ea L-a uns pentru moartea Lui. Acum, vedeți, ea a făcut serviciul fără să știe ce face, dar ea era așa de recunoscătoare lui Dumnezeu.

⁸⁸ Și dacă voi sunteți așa de recunoscători pentru Crăciun, nu este să spuneți, "Eu-eu le dau la ai lui Jones un dar; și ei îmi dau mie unul înapoi, eu voi vedea ce am primit în dimineața aceasta." De ce nu îți deschizi tu inima și să vezi ce este acolo, află ce ai tu înăuntru *aici*. Și acceptă... Dacă noi o aflăm goală, doar cu crezuri negative și-și-grijile lumii, de ce să nu-i ceri lui Cristos să o umple în seara aceasta? În seara aceasta, așa ca tu să poți primi adevărata însemnătate a Crăciunului. Acesta-acesta-i Cristos în tine; Dumnezeu, locuind în inimă umană. Asta-i ce este adevărata însemnătate a Crăciunului.

⁸⁹ Dar, voi vedeți, astăzi noi devenim așa de negativi. Acesta-i Diavolul care ne pune pe acolo, (acolo sunt bastonașe de bomboane vopsite, și un-și un ren și un-și un om cu barbă, și zboară prin aer ca un avion, și vizitează toată lumea și fiecare casă cu o traistă mică de jucării pe spatele lui, și vizitează pe fiecare copil) și aceasta-aceasta-i doar o minciună! Aceasta-i doar, fățiș, o minciună. Vedeți? Acum, vedeți? Dar, de ce? Diavolul a făcut aceea așa ca el să poate răsuci mințile oamenilor.

⁹⁰ Lumea comercială a intrat în aceasta și ei... Păi, ei câștigă suficient prin timpul Crăciunului încât se pot retrage pentru restul anului, aproape. Eu am vorbit cu un comerciant zilele trecute, el a spus, "Tu să-mi dai aceste două săptămâni, și dacă eu nu a trebuit să-mi țin banda mea aici," a spus, "eu aș aștepta până la următorul Crăciun; aș putea să mă duc la pescuit, orice vreau eu să fac, până la următorul Crăciun." El a spus, "Dar eu îmi țin băieții ocupați." A spus, "Doar îi țin aici doar suficient să-mi țin prăvălia deschisă și aceasta ține aceasta îmi ține ajutoarele plătite și lucruri." A spus, "eu nu câștig nimic până-până vine timpul Crăciunului pe aici." Voi vedeți, acesta a devenit un lucru mare comercial când acesta ar trebui să fie o închinare; o închinare.

⁹¹ Acum, Dumnezeu, așa l-a uns pe Isus cu plinătatea din El însuși încât... El era Darul lui Dumnezeu pentru lume. Că oamenii înțelepți sunt clar identificați, că ei i-au oferit Lui darul lor; a arătat că în inima lor ei știau cine era El, și ce urma să facă El pentru ei. Deci (nu-i de mirare) primul lucru ce l-au făcut, ei au căzut jos, perfect în ordine, și i s-au închinat Lui. Chiar înainte ca ei să o poată înțelege, ei au căzut jos și i s-au închinat Lui iar apoi și-au prezentat darurile. Acela-i felul de a avea Crăciun adevărat: te închini Lui, apoi prezinți darul tău; prezentând trupul tău ca o jertfă vie, pe deplin și acceptabilă la Dumnezeu.

⁹² Dar voi știți ceva, după ce înțelepții au făcut aceea? Tatăl și mama lui Cristos... tatăl adoptiv (desigur) și mama de asemenea, pentru că Dumnezeu a fost și tata și mama Lui. Dar noi aflăm că ei au acceptat aceste daruri de la acești oameni înțelepți. Nu-i de mirare că ei au fost numiți oameni înțelepți. Ei erau înțelepți. Ei erau într-adevăr... aveau înțelepciune. Dacă oamenii astăzi ar fi măcar așa de înțelepți, măcar așa de înțelepți! Se necesită un om înțelept să vină la Cristos. Un om care se întoarce la o parte de la El este un om ne înțelept. Dar se necesită un om înțelept, să vină la Cristos.

⁹³ Acum observați! Și după aceea oamenii înțelepți Îl identifică ce ar fi El, și noi aflăm prin Scriptură că aceea era exact ce era El: Divinitatea în slujbă pentru moarte. Pentru ce? Divinitatea în slujbă la Dumnezeu pentru moarte. Isus era Divinitatea în slujbă pentru moarte, să răscumpere lumea. Dar ce l-au făcut lumea? Ei L-au refuzat. Ei L-au respins. De ce?

Unii din ei, o mare parte din ei, au făcut așa din cauza aceasta: pentru că El a murit! Ei au spus, "El nu putea să fie Divinitate și să moară." Omul (trupul) nu era Divinitate, dar Divinitatea era în trup. Acest trup trebuie să piară. Tocmai Cristosul care este în tine este singurul lucru care te poate învia. Acea-i Divinitate, Dumnezeu în tine.

⁹⁴ Acum, observați! Acum, la fel este acum, ei resping Divinitatea identificată. Pricepeți voi aceasta? Ei cu certitudine își vor pune numele pe un registru al bisericii și spun, "Eu voi încerca să trăiesc prin acest crez." Ei voi lua un jurământ prin acesta. Dar când se ajunge să accepte Divinitate, și exprimând înapoi același fel de dar cum ei au făcut... că tu ești identificat prin darul tău, că tu Îi dai întreaga ta ființă, la Divinitatea identificată. Atunci tu te identifici pe tine cu Divinitatea, prin a da tot ce ești, ceea ce ești, la Divinitate Însuși.

⁹⁵ Acum, Cristos în ziua aceasta, în care trăim noi acum, încă este o Div... identificându-Se: Divinitate, printre oameni. El încă este Divinitate, pentru că El este Cuvântul. Și când noi vedem Cuvântul trăind El însuși, atunci noi știm că omul nu poate face aceea. Aceasta-i Divinitate, Cuvântul fiind făcut manifestat prin om. Și Isus a spus Însuși, "Fiul nu poate să facă nimic în Sine. Eu nu pot face nimic, Eu sunt un Om," Isus a spus. "Dar Tatăl Meu care locuiește în Mine, El Îmi arată toate lucrurile care le face El însuși." Amin! Ia te uită! Ce este aceasta? Divinitatea este identificată în om. Acum, același lucru este astăzi; acea Divinitate, Cuvântul promis pentru această zi, Se poate identifica în voi. Amin! Atunci poți să îți de Acesta? Arată că tu crezi în El. Dă-I Divinitate: crede-L, slujește, și fii

gata să mori față de tine și propriile tale gânduri. Dar astăzi El este respins așa cum a fost El atunci.

⁹⁶ Observați, Dumnezeu i-a călăuzit pe Magi cu darurile acelea. Practic pentru doi ani, ei au urmat Steaua aceea. Vedeți? Și aceea arată că Aceasta nu putea să fie una din lucrurile naturale care s-au întâmplat. Vedeți? Deoarece dacă stelele, își traversează orbitele, ar fi traversat, ar fi arătat că acolo era ceva diferit. Deoarece... numai dacă acei Magi au văzut-O, cu mult timp înainte să se întâmple, și știau că ei au trebuit să traverseze pe calea aceea; vedeți, în căile în care ele veneau. Și ele s-au încrucișat chiar la Betleem la timpul acela, au pornit de sus acolo, dinainte, știind că aceste corpuri cerești se mișcau în direcția aceea.

⁹⁷ Acum, Dumnezeu i-a călăuzit pe Magi pentru că ei aveau darurile corecte. Dumnezeu i-a călăuzit pe acești oameni înțelepți pentru că ei aveau darurile corect identificate să identifice pe Fiul Lui. Ooooo, doamne! Voi o pricepeți? Oameni înțelepți astăzi, înțelepți în Numele Domnului, nu cu vreun lucru născocit, ci cu darul care

Dumnezeu l-a promis pentru această zi, și Dumnezeu te va călăuzi să identifice că Isus Cristos este același ieri, azi, și-n veci. Ia te uită: oameni înțelepți!

⁹⁸ Dumnezeu a călăuzit darurile acelea pentru că ele erau darurile să-L identifice. Oameni înțelepți, astăzi, care se pot uita la o parte de la bisericime și toate lucrurile lumii, la Cuvântul Viu al lui Dumnezeu! Și Dumnezeu va identifica pe Fiul Său prin Cuvântul Lui, deoarece Acea-i ce este El. "Eu și Tatăl Meu suntem unul." Și, „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi." Și același Cuvânt astăzi, El este același ieri, azi și-n veci. Și un om înțelept îl urmează pe Acela, deoarece de Acela are Dumnezeu grijă să Se identifice prin El. Amin! Un dar! Un adevărat, dar identificat de Dumnezeu, Dumnezeu îl aduce acela pe pământ, un lucru ca acela, prin care să Se identifice.

⁹⁹ Și așa-i cum a fost Cristos identificat: prin aur, smirnă, și tămâie, prin acei oameni prevestind și arătând în model ce urma să fie viața Lui. Vedeți? Divinitate manifestată pentru slujbă, să moară ca El să poată răscumpăra națiunea, pentru că El urma să „mântuie pe poporul Lui de la păcat." Nu să mântuie lumea, să mântuie pe poporul Lui de păcatul lor. Biblia a spus aici, "Căci în-în Numele Lui se vor încrede Neamurile." Vedeți? Neamurile se vor încrede în Numele Lui. Amin! În alte cuvinte, Mireasa, cei *chemați afară* dintre Neamuri, se vor încrede în Numele lui Isus Cristos, "În Numele Lui se vor încrede Neamurile." Acum, Dumnezeu i-a călăuzit, căci ei erau... darurile care ei le dădeau, se potriveau la timpul acela.

¹⁰⁰ Observați! Așa cum am spus, Dumnezeu a... El-El a împărțit Cuvântul Lui la început, în Geneza. Eu pot lua Geneza și să vă arăt fiecare epocă în Biblie, în jos până la această epocă aici. Toate cultele și lucruri care le avem astăzi, eu vă pot arăta exact unde erau ele în Geneza. Vedeți?

¹⁰¹ Dumnezeu a dat Cuvântul Lui atât de mult *aici*, atât de mult *aici*, atât de mult *aici*, pentru fiecare epocă. Iar apoi El a trimis un profet jos, uns ca să facă acel Cuvânt să vină la împlinire, și acesta îl sprijinește pe celălalt care urma să vină. Vedeți, ca Mesia, întotdeauna sprijinit. Fiecare profet în propria lui viață, ființa lui proprie, Cuvântul care a fost dat pentru ziua aceea, el a venit și a împlinit acel Cuvânt scris și a prezis despre ce urma să fie celălalt. Și fiecare din ei au vorbit despre El (amin) pentru că El era plinătatea. El era Capul profețiilor, El era Cuvântul lui Dumnezeu, El era profeții. Amin! Iată-L acolo. Observați! Ce minunat este ce era El: fiecare din acei profeți.

¹⁰² Atunci când El a venit, El era plinătatea tuturor profețiilor, manifestați; căci ei erau Cuvântul Domnului, și El a spus Însuși, "Dacă voi îi numiți pe aceia dumnezei, la care a venit Cuvântul lui Dumnezeu, cum mă puteți condamna pe Mine când Eu spun, 'Eu sunt Fiul lui Dumnezeu?'" Vedeți, chiar acei în epoca aceea erau identificați ca dumnezei, Dumnezeu i-a numit, El însuși, "dumnezei." Ce erau ei? Ei erau manifestații a Cuvântului Său. Și aici era El, plinătatea Cuvântului, Divinitatea întrupată, Divinitatea manifestată în trup.

¹⁰³ Priviți! Pentru aceste daruri, care le-a adus acești oameni, ei nu puteau aduce aceea la un profet. Aceasta nu ar fi fost drept. Vedeți? Darurile acelea nu puteau merge la Ilie, ele nu puteau merge la Moise, ele au trebuit să vină la El. Și fiindcă acele daruri erau strict intenționate pentru ziua aceea, și erau să identifice Cine era El prin darurile acestea, apoi aici vine Dumnezeu și L-a ocrotit. Și i-a ținut, doi ani jos acolo, până când ei au aflat Lumina Perfectă. Cât de potrivit!

¹⁰⁴ Același lucru astăzi. Noi avem oameni care sunt chiar așa de loiali, oameni plăcuți, oameni veritabili. Dar, voi vedeți, în aceea, acolo o să fie ceva să vină înainte, care Dumnezeu întotdeauna a făcut, să identifice această zi. Aceasta este ziua când lucrurile acestea sunt vorbite să se întâmple. Acolo nu vor fi mulți, doar foarte, foarte puțini care vor fi mântuiți. Biblia a spus așa. Acolo vor fi doar o mână de ei.

¹⁰⁵ Isus a spus Însuși, "Cum a fost în zilele lui Noe, în care numai opt suflete au fost mântuite." Opt suflete, din o-o generație asemănătoare cu aceasta. "Cum a fost în zilele lui Noe." Ce era aceasta? Mari, oameni cultivați, mari lucrători, mari ziditori, fiecare lucru mare cum aveau ei. Au făcut această civilizație chiar ca aceasta, lucruri mari ce le aveau ei. "Și cum a fost în zilele lui Noe, așa va fi la venirea Fiului Omului." Vedeți? Și Dumnezeu l-a avut pe Noe să identifice Cuvântul Lui promis. Aceasta era foarte potrivit. Arca se potrivea la Cuvântul lui Dumnezeu care el l-a vorbit, că "El va nimici pe om." Dar el a salvat ce a putut el.

¹⁰⁶ Acum, acești oameni înțelepți, aducându-și darurile, au identificat. Darurile lor au identificat ce era El, și acela-i motivul că Dumnezeu a ocrotit darurile acelea prin fiecare mișcare care au făcut-o ei. El L-a ocrotit până când ei au ajuns cu darurile acelea, deoarece ele se potriveau pentru timpul acela. Înțelege biserica mea asta? Asta-i ce se petrece

acum! Eu sper că aceasta nu este peste capul vostru. Eu trebuie să o vorbesc în pildă, aproape, voi vedeți. Dar vedeți voi? Aceasta-i că lucrurile care se întâmplă se potrivesc pentru ziua aceasta, Laodicea. Acesta-i timpul potrivit, acela-i motivul că Dumnezeu L-a ocrotit. Vedeți, L-a adus chiar până la capăt să Se identifice. Daruri, deși aceasta a costat o moarte, aceasta a pus o piatră de poticnire în calea lor. Acesta-i un timp potrivit, care-i corect, potrivit pentru această zi. Acela-i motivul că Dumnezeu L-a ocrotit, în felul cum El a făcut-o. El Îl va ocroti, până când scopul Lui este servit.

¹⁰⁷ O, am citit o poveste, mi-a venit în minte nu cu mult în urmă, de ceva în felul acela. Acolo era un mare oraș, aici în această națiune, și... New York. Și aceasta era în ajunul de Crăciun. Și acolo era o familie săracă. Un tătic mic, el avea TBC, și el era... și soția lui avea TBC. Ei au fost sub privilegiați. Și el-el cumva... El era slăbuț și nimeni nu-l angaja. El nu avea pregătire, și el-el... oamenii nu l-au vrut.

¹⁰⁸ El doar era un proscris, a devenit un hoinar. Doar... voi știți ce este un hoinar, doar trece pe acolo și-și culege ceva, și îl vinde și obține ce poate; ce venit mic au câștigat din aceasta, ei încearcă să trăiască din aceasta. Doar o... ca un vânzător sau ceva, pe stradă; merge cumpără niște pioaneze, ace și degetare, și orice pot ei. Și-și ia aceasta, și-și poate cumpără pentru un cent un pachet, și îi vinde pentru cinci cenți; și găștigă patru cenți pe pachet, și poate în decursul zilei. Voi ziceți, "Acela-i-acela-i un comision mare." Însă doar gândiți, tot ce ar vinde el într-o zi. Poate el a câștigat douăzeci, treizeci de cenți pe zi, și el avea o familie.

¹⁰⁹ Și-soția mică, fiind slăbită, ea-ea a murit.

¹¹⁰ Și a venit timpul Crăciunului. Și fetița, ea a făcut... de la subnutriție, ne având hrana potrivită și lucruri; ea a primit TBC, de asemenea. Și ea era una micuță, și cam în vârstă de opt, nouă ani, zece. Și ea niciodată nu a avut o păpușă pentru Crăciun. Și aceea a vrut ea ca un cadou, era o păpușă.

¹¹¹ Și tatăl, fără să fie în stare să-i dea atenție medicală și așa mai departe, avea... el-el a văzut că fetița se ducea repede, și el a încercat cât a putut să-să-să-să obțină bani suficienți împreună să-i cumpere o păpușă pentru Crăciun; dacă el putea măcar să obțină suficient să-i cumpere a păpușă mică! Și astfel timpul Crăciunului se apropia, vremea rea s-a așezat înăuntru, fetița a făcut un fel de pneumonie, și-și ea a murit, doar câteva săptămâni înainte de Crăciun. Și tatăl, desigur, cu inima zdrobită, el a mers la cutia mică de tablă și a scos banii afară. Și el s-a gândit la fetița lui, și ea a vrut o-o păpușă ca fetițele. Vedeți, aceasta-i o mămică care crește.

¹¹² Voi observați cum o fetiță, ea merge la o păpușă, pentru că ea... aceea-i natura ei, ea este o-ea este să devină o mamă. Ea va fi o mamă cândva dacă ea trăiește și fiecare lucru. Voi știți, natura ei. Acela-i motivul că la o fetiță îi place a păpușă mică, ea vrea să aibă grijă de ea; căci până la urmă, ea-ea este o mică, potențial, o-o-o mamă mică.

¹¹³ Și ea a vrut o păpușă mică, și ea niciodată nu a avut una. Și Tăticu a economisit tot ce putea el să-să îi ia o păpușă mică. Și, astfel, ea a murit.

¹¹⁴ Și tatăl cumva a avut o decădere de minte. Soția lui a fost luată, fetița lui, și mintea lui a ajuns cumva la un punct încât el-el... încă el a-el a mers la culcare fiecare seară și a vorbit cu această fetiță, deși ea era... a fost îngropată. Dar el se gândea că el vorbea cu ea, și îi spunea, "Acum, Scumpa, nu va mai fi mult, și Tăticu o să-ți ia păpușa aceasta de Crăciun. Și-și Tăticu ți-a promis păpușa, și eu-eu am-eu am să o iau."

¹¹⁵ În final, a sosit Crăciunul. Și, desigur, voi știți cum este. Cei bogați își-își aveau petrecerile lor mari; și-și lumânări aprinse, și marile liturghii înalte în biserici, și vorbeau despre Isus și-și așa mai departe (bisericele vorbeau), și mergeau prin tot felul de rutine și liturghie, și cântau, și colinde și de toate. Puțin știau ei ce se petrecea înapoi în alee, în spate la toată aceasta.

¹¹⁶ Acest ins micuț înapoi aici, și el și-a ieșit din fire. El a vrut așa de mult ca fetița aceea să aibă păpușa aceea, căci ea așa a cerut după această păpușă mică. Astfel el a mers afară și i-a cumpărat o păpușă mică din cârpă, un lucru-un lucru mic, poate cam treizeci de cenți; o micuță ceva murdară el a cumpărat, jos pe marginea străzii. Și era o noapte foarte friguroasă, vânturi de vifor suflau, zăpada cădea tare acolo; și New York, e chiar pe coastă.

¹¹⁷ Și străzile se umpleau; și oamenii în marile lor mașini limuzine, mari. Și petreceri de beție, afară bând, sărbătorirea nașterii lui Cristos și a acestor lucruri despre care vorbim noi în seara aceasta, încercând să gândească că acela-i felul potrivit să o facă; doar să-și înece în băutura vechile lor întristări și lucruri, și că acela-i felul să o facă. Ei toți...

¹¹⁸ Stau în magazin, zilele trecute, și o femeie vorbea despre ce... două fete s-au întâlnit și ele au vrut să știe ce au luat ele pentru tăticul lor. Și una din ele a spus, "Păi, el..." Ea i-a cumpărat un carton de un anumit fel de țigări. Și cealaltă a spus că ea i-a luat o cincime de whiskey și un-și un-și un set de cărți. Acum dacă acela nu este a da un dar memorial pentru nașterea Domnului Isus Cristos! Și acela-i felul cum merge, voi vedeți, aceasta-i doar a grămadă mare de strălucire amăgitoare. Aceasta nu are Crăciun în ea deloc.

¹¹⁹ Și astfel noi aflăm acum, acest om mic, el a hoinărit înainte. Și el a știut în inima lui că fetița lui a fost dusă, dar el a mers și a cumpărat păpușa oricum. Și s-a gândit, "eu doar voi începe să umblu, eu o voi găsi pe undeva. Ea va fi pe aici pe stradă și eu o voi găsi." Și el a început să umble.

¹²⁰ El-el nu putea să se amăgească, ea nu era acolo în micuța cocioabă și în pătuțul, zdrențaros, murdar; dar, ea era îngropată. Astfel, el-el știa. El se gândea că o va găsi pe stradă. El a spus, "Eu voi continua doar să umblu." Și el mergea în jos prin alee, în timp ce ei își cântau colindele și se petreceau. Și mergând jos pe alee, ducând această

păpușă mică, murdară; ținând-o în paltonul lui, sus la inima lui, gândindu-se la fetița lui.

¹²¹ Și în final un polițist s-a întâmplat să-l vadă, și polițistul a avut câteva băuturi el însuși, și el a alergat în alee și l-a apucat pe omul bătrân și l-a întors înapoi. El a spus, "Ce faci tu stând pe aici?"

¹²² El a spus, "Eu duc păpușa asta mică, domnule, la fetița mea."

¹²³ El a spus, "Păi, unde locuiești tu?" Și el i-a spus unde a locuit. El a spus, "Păi, tu te îndepărtezi de locul acela, tu ești beat. Du-te înapoi pe calea cealaltă."

¹²⁴ A spus, "Domnule, eu nu-eu nu sunt beat. Eu i-am promis fetiței mele eu o să-eu o să îi iau un cadou de Crăciun." Și a spus, "Un dar potrivit pentru o fetiță este o păpușă mică."

¹²⁵ Și el a spus, "Lasă-mă să o văd." Astfel el i-a arătat o păpușă mică, cam murdară, de cârpă. Și el o ținea în a lui... aproape de sânul lui, ținând păpușa mică așa cum el... Astfel polițistul, pe jumătate beat, el însuși, la împins înainte și a pornit în jos. Bătrânul a mers în jos pe alee, și zăpada cădea repede.

¹²⁶ Și, bine, petrecerile de miezul nopții s-au spart. Dimineața următoare, zăpada a încetinit, soarele a ieșit afară. Și așa ei trebuie... toți oamenii de la petrecerile lor de veselie erau... săculețe de gheață pe capetele lor, de la prea multă băutură și sărbătorire de nașterea lui Cristos. Și-și mulți din ei erau răgușiți de la agitare, de la petrecere.

¹²⁷ Dar jos de tot în alee, ei l-au aflat pe bătrân. Și când l-au întors pe spate, el avea păpușa mică aproape de inima lui. Eu presupun că el a dus darul lui la ea. El a găsit-o în Țară nu aici. El-el-el a dus darul. Acesta era un dar potrivit. (Dumnezeu, milostiv.) Deși l-a costat moartea. Nu a existat nici o altă cale în lume ca el să poată să-i dea darul ei, ea a fost îngropată. Dar singurul fel cum o putea face, ar fi să meargă în felul acela. Păpușa mică nu a însemnat prea mult, eu presupun, păpușa mică cu față murdară, dar aceasta... de ce a făcut-o el? El a îndeplinit o promisiune care a făcut-o. Indiferent de ce au gândit oamenii despre aceasta, mâinile lui murdare pe o păpușă, mică murdară, dar el-el a îndeplinit o promisiune făcută la fetița lui.

¹²⁸ Uneori ei privesc asupra Evangheliei ca la cântat, instrumentat, ei nu au vrut-O când Dumnezeu a adus-O, dar a îndeplinit o promisiune care El ar da-o la Fiul Lui. Și voi știți ceva? Ei L-au lăsat să moară, de asemenea, chiar ca un hoinar pe stradă. Aceea-i exact așa, ei L-au lăsat să moară ca pe un hoinar pe stradă. Și astăzi ei îl tratează ca pe un hoinar pe stradă, dar El a îndeplinit ce El a trebuit să facă. El era Darul pe care Dumnezeu l-a promis lumii.

¹²⁹ În seara aceasta, lăsați-mă să-L iau ca Salvator al meu la inima *mea*. Lăsați-mă să umblu în fața morții mele, sau orice este aceasta, în felul acela. Eu i-am promis Lui viața mea. Eu vreau să o duc la El. Nu contează cum trebuie să merg, dacă eu trebuie să merg prin moarte, dacă eu trebuie să fiu împușcat; nu contează ce are loc, trebuie să se rădă de mine, să fiu chemat "nebul," de toate, excomunicat de la restul bisericilor Creștine și așa mai departe, eu... acesta-i un dar de la Dumnezeu care îl ține în inima mea. El l-a dat, eu vreau să-l duc la El.

Să ne aplecăm capetele doar un moment.

¹³⁰ Eu vorbesc despre daruri potrivite, acesta era un dar potrivit pentru că fetița... ea era o fetiță, să fie, o mamă mică (ar fi fost), un dar potrivit era păpușa mică. Un dar potrivit care Dumnezeu, Creatorul, putea să-l dea la creațiunea Lui, ar fi un Mântuitor să ne mântuie din condiția în care eram. Mă întreb, în seara aceasta, așa cum ne apropiem de Crăciun acum, și eu presupun că acesta ar fi ultimul mesaj ce-l auzim între acum și Crăciun, afară dacă noi primim mesajul de radio de la careva.

¹³¹ Mă întreb, în seara aceasta, dacă noi am acceptat Darul care ni l-a promis Dumnezeu: Viața Eternă, să credem în Cristos și să primim Duhul Sfânt. Dacă nu l-ați primit, v-ar place să acceptați darul de Crăciun adevărat, al lui Dumnezeu, a-ți vrea să vă ridicati mâna? Ziceți, "Frate Branham, eu-eu nu știu, eu am-eu am crezut Aceasta uneori. Și am vegheat la lucrurile ce le fac. Și eu cumva, un picuț, în îndoială." Să nu-să nu vă mai îndoiiți de Acesta, prieteni.

¹³² Vedeți, este-este prea târziu să mergeți să vă îndoiiți acum. Haideți să fim foarte siguri de aceasta. Ziceți, "Roagă-te pentru mine, Frate Branham, și eu vreau să... Darul lui Dumnezeu către lume, este Isus Cristos. Eu-eu-eu vreau ca acesta să fie un Crăciun adevărat. Eu accept pe Duhul Sfânt în inima mea. Care mă poate legăna prin toate furtunile din viață, și într-o zi eu pot veni în Prezența Lui cu acest dar de Viață Eternă. El mă va accepta pe bazele acelea, aceea-i singura cale cum o va face El."

¹³³ Sau, aveți voi darul corespunzător în seara aceasta? Felul corect de atitudine? "Tată, eu Te voi urma oriunde Te duci. Orice spui Tu 'Fă,' eu voi face. Orice spune Cuvântul Tău ca eu să, 'Fac,' eu o voi face. Da, Domnule, mie nu-mi pasă ce spun toți alții, eu am să o fac pentru că eu vreau Darul Tău; acesta-i Viață, și Cristos este Cuvântul."

¹³⁴ Dacă tu nu poți crede tot Cuvântul, și spui, "Păi, eu nu știu, eu-eu cred că ... *aceasta*, eu cred *aceea*, dar eu doar nu pot să merg cu *aceasta*, eu nu pot merge cu *aceea*." Tu ești ca cei șaptezeci care au plecat. Ei nu pot accepta tot Cuvântul și să primească pe Cristos în plinătatea Divinității Lui și slujba Lui; și gata să mori cum El a murit pentru tine.

¹³⁵ Atunci a-ți vrea să vă puneți sus mâna, cu capul vostru aplecat, și ziceți, "Roagă-te pentru mine"? Dumnezeu să te binecuvânteze. Și Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze, fetiță. O, Dumnezeu să te binecuvânteze. Da, eu vă văd mâna. Domnul să te binecuvânteze, sigur. Acest Dar mic, de Cristos, care

Dumnezeu l-a trimis la lume; și L-a identificat prin... Magii L-au identificat, Propria lui viață L-a identificat, moartea Lui L-a identificat, învierea Lui L-a identificat, acceptarea voastră L-a identificat, și El Se identifică cu voi că voi sunteți a-i Lui și El este al vostru. Dacă voi nu sunteți într-adevăr ... vedeți, reacția Duhului lui Dumnezeu lucrează în voi, în acest sezon de Crăciun, fie ca acesta să vină la voi acum.

¹³⁶ Tată Ceresc, așa cum ne clătinăm ca hoinarul de pe stradă, nimeni nu a avut nici un folos de el. Lumea a mers drept înainte în sărbătorirea lor nesăbuită, așa sunt ei în seara aceasta, Doamne. Dar uneori ne simțim ca hoinarul acela, dar noi am acceptat Darul. Astfel ne rugăm, Tată, ca Tu să ne faci pe noi un dar, de o viață, la această lume muribundă. Mulți de aici și-au ridicat mâinile că ei vor Darul lui Dumnezeu care El a trebuit să, Însuși, dea pe singurul Lui Fiu născut, a venit jos și a devenit un Om. El s-a aplecat așa de jos că ei nici măcar nu ... El a venit așa de smerit și așa umilit încât El... ei nici măcar nu au avut un pat în care să se nască. O-o-o vită a trebuit să... sau un cal sau ceva a trebuit să-și dea ieslea, să pășească la o parte, (un animal) ființe umane au ajuns în așa stare care era acolo. El-el a venit jos într-o-într-o iesle, un grajd de peșteră mic vechi pe marginea dealului acolo în Betleem, unde un fiu al unei curve a fondat mica cetate cu mulți ani în urmă.

¹³⁷ Iar acum, Doamne, noi aflăm că într-o seară, o seară rece, i s-a spus Lui, "Rabuni, noi vrem să mergem acasă cu Tine în seara aceasta."

¹³⁸ Și El a spus, "Bine, acum, păsările ele au cuiburi, și-și vulpile au vizuină, dar Eu-Eu-Eu nu am un... nici măcar un loc ca să-Mi pun capul." Și acela-i felul cum L-au lăsat ei să moară, ca hoinarul de pe stradă.

¹³⁹ Tată Ceresc, poate Creștinul, pot oamenii astăzi să vadă căci-căci Acela este marele Dar? Și mulți aici, în seara aceasta, mai mult de o duzină, eu presupun, și-au ridicat mâinile că ei au vrut să primească Duhul Sfânt. Fie ca acolo întocmai ca oamenii înțelepți, poate nimeni din restul adunării nici măcar nu vor vedea ce se petrece. Și această Stea, această Lumină mistică a trecut peste observatoare, timp de doi ani, când oamenii au ținut timpul atunci prin patru străji, ei au ținut timpul prin stele. Nimenea, nici un istoric nu a scris despre aceasta. Nimeni nu a știut nimic despre Aceasta, și totuși Ea era acolo. Și acești oameni înțelepți, cu darul lor potrivit, au fost călăuziți drept până la El. Fie ca aceeași Lumină să vină în fiecare inimă, aici în seara aceasta, care șade prezenți. Acolo ar putea să nu fie nici o emoție, acolo ar putea să nu fie *aceasta, aceea*, și poate nici care altul să o știe, întocmai ca oamenii înțelepți. Dar fie ca ceva așa să fie stabilit în inimile acestor bărbați, femei, băieți și fete în seara aceasta, încât Darul lui Dumnezeu să ungă viața lor. Ca din seara aceasta înainte, ei să fie schimbați. Ei nu vor mai fi cum obișnuiau ei să fie. Ei vor fi o-o creatură schimbată de acum înainte. Fie ca ei, ca oamenii înțelepți, să se dea deoparte și să nu se întoarcă înapoi la modele lumii (și Irod, palatul regelui), "Dar fiind avertizați de Dumnezeu, ei s-au întors deoparte." Admite aceasta, Doamne.

¹⁴⁰ În seara aceasta eu mă rog ca fiecare om înțelept, băiat, sau fată, aici în seara aceasta... Bărbat sau femeie care sunt destul de înțelepți să se întoarcă la o parte de la lucrurile lumii în seara aceasta, să nu se mai ducă înapoi după această zi. După trecerea acestei-acestei zile și nopți, să nu se mai ducă ei înapoi la lucrurile lumii, ci fie ca ei să fie înțelepți. Și această Voce mică mistică care i-a făcut să-și ridice mâna și să spună, "Da, eu vreau Darul lui Dumnezeu"... Fie ca același lucru care i-a făcut să-și ridice mâna, să-i identifice în seara aceasta cu moartea Lui, îngroparea, și învierea, prin a le da Duhul Sfânt. Fie ca ei să se întoarcă la o parte.

¹⁴¹ Fie ca aceste femei aici în seara aceasta, Doamne, care au avut un timp așa de greu să se păstreze de la înfruntarea cu lumea; să-și lase părul să crească, și să se îmbrace ca doamne, și să-și ia jos acest machiaj și lucruri, acest artificial, care arată... aceasta-aceasta cumva le identifică că ele nu sunt sănătoase, ele... acolo-acolo-i ceva greșit. Și fie ca în seara aceasta, Această mică Lumină mistică, Doamne, care le-a făcut să-și ridice mâinile, fie ca ele să spună, "Doamne, eu mă întorc la o parte de lucrurile lumii, în seara aceasta."

¹⁴² Acești oameni care nu au avut acel ceva real, care să le vorbească soțiilor lor și să le facă să se întoarcă deoparte; și lucrurile care le fac. Fie ca noi toți împreună, Doamne, doar să ne întoarcem deoparte în seara aceasta, fiind avertizați de Dumnezeu prin micuțul mesaj ciudat despre Lumina lui Dumnezeu care lovește asupra inimilor noastre. Fie ca noi să ne întoarcem deoparte în seara aceasta și-și să trăim pentru Tine în restul zilelor noastre, să mergem-mergem acasă cu Tine pe o altă cale decât cum am călătorit noi. Admite aceasta, Doamne. Fă-ne Creștini mai buni, pe fiecare Creștin de aici în seara aceasta, Tată, care Te-a acceptat și crede în Tine. Și ei au încercat să trăiască o viață Creștină, dar în seara aceasta, fie ca ei să se întoarcă deoparte, fie ca ei să primească acel Dar.

¹⁴³ O Dumnezeule, aceasta-i-aceasta-i o-aceasta-i o cale disprețuită. Femeile vor fi numite "de modă veche," ele vor fi numite de toate. Și bărbații vor fi numiți "fanatici." Dar noi suntem-noi suntem gata, Doamne.

¹⁴⁴ Duh Sfânt, întoarce-ne deoparte, chiar acum. Întoarce-mă deoparte, Doamne, eu-eu-eu nici măcar nu vreau să merg pe vreo cale care m-ar conduce departe de la Tine. Doamne, eu-eu vreau să merg doar pe calea care Tu vrei ca eu să merg. Eu vreau ca darul inimii mele să fie așa de perfect încât ca acesta să se identifice cu Tine, Doamne, pe pământ, că Tu nu ești mort, Tu ești viu.

¹⁴⁵ Tu ești Dumnezeul celor vii, nu Dumnezeul celor morți. Cel mort este acoperit peste tot cu muște, și băzoane, crează germeni și mai multe băzoane; ca omul care își ia prima băutură, își fumează prima țigară, spune prima lui minciună, se duce să-și înșele nevasta de prima dată; sau nevasta care merge să-și înșele bărbatul, sau face lucrurile care sunt greșite; întocmai cum o băzoane îi lovește, și aceasta... ele-ele se acumulează prin... merg afară în lovituri și

murdărie, pentru că aceasta este pe un suflet mort în interior. Duhuri rele se pornesc în el. Și un duh rău îl face să facă altceva; și vine altul, și-l face să facă altceva pentru că ei au făcut *aceasta*.

¹⁴⁶ Dumnezeule, fie ca ei să se dea deoparte și să vină la Viață. Fie ca ei să învieze, și Îngerii lui Dumnezeu să vină jos cu darurile Vieții Eterne, Doamne, și să meargă din biruință înainte spre biruință. Admite aceasta, Tată. Ne dăm deoparte, în seara aceasta, de la lucrurile lumii și grijile lumii, avertizați de Dumnezeu că timpul este aproape, Isus vine înapoi pe pământ. Și fie ca Marele Duh Sfânt să ne dea, în seara aceasta, acea Viață Eternă care noi o căutăm. Admite aceasta Doamne. Noi-noi doar ne rugăm ca Tu să ne admiți aceste binecuvântări așa cum noi le cerem în Numele lui Isus Cristos.

Cu capetele noastre aplecate:

¹⁴⁷ Oameni înțelepți cu mult în urmă au venit la acel... au urmat Lumina aceea la un... ei au aflat Lumina Perfectă. Și fie ca Lumina mică, în seara aceasta, care va făcut să vă puneți mâna sus, sau poate voi nici măcar nu ați... Aceasta va atins, dar voi nici măcar nu v-ați ridicat mâna, fie ca acea Lumină să vă călăuzească drept înainte la acea Lumină Perfectă.

Să ne ridicăm doar toți, pentru un mic serviciu de consacrare.

¹⁴⁸ Să ne facem inimioara noastră aici, în seara aceasta, un loc de locuință pentru Cristos. Vă amintiți, în seara aceasta, mica mea povestire veche despre haimana. În seara aceasta, de fapt, Isus Cristos este hoinarul acela pe stradă. Așa este, El-El era un hoinar pe stradă. O, da, noi zicem, "Noi Îl slujim." Sigur. Toate zorzoanele și farmecul, acela nu-i El. Acela nu este El. El a trebuit să moară să vă aducă acest Dar, nu o păpușă, ci Viață. El a trebuit să moară pentru ca să o facă, să ajungă la voi, singurul fel cum putea El să ajungă la voi. El nu a putut doar să vină aici și să fie un Om perfect, cum El a fost, și să ajungă la voi. El nu a putut să o facă în felul acela. El a trebuit să moară să o facă, să aducă-aducă Darul lui Dumnezeu la voi. Cum hoinarul a trebuit să moară ca să ducă păpușa mică la fata lui, Cristos a trebuit să moară să aducă pe Dumnezeu la voi. Noi vrem să-L acceptăm în seara aceasta. Și eu cred, cu capetele noastre aplecate, ... și să ne ridicăm doar mâinile către Dumnezeu și să ne consacram din nou viețile, chiar aici în seara aceasta.

¹⁴⁹ O Grațiosule Dumnezeu, noi-noi vrem Darul Tău. Eu-eu sunt aici, așa cum acest sezon de Crăciun, Doamne, așa cum îmi dau seama și mă uit asupra pământului și văd zorzoanele și farmecul din ziua aceasta, eu-eu pot chiar să văd... afară acolo, cum a spus Biblia, această epocă Laodiceană, Tu ești în afara bisericii Tale. Tu ești respins, un fugitiv la Propria Ta biserică și la Propriul Tău popor. Tu ești-Tu ești-Tu ești respins. Un-un fugitiv este ceva care este refuzat, și Tu ești refuzat în Propria Ta biserică. Tu ești refuzat printre poporul Tău. Ei nu Te vor, Doamne, și ei Te-au părăsit, ca pe hoinar, pe stradă. Dumnezeule, Tu-Tu-Tu ai mers înainte murind oricum, ca Tu să poți aduce Darul lui Dumnezeu la noi. Și noi cu umilință Îl acceptăm, Doamne. Mă rog ca Tu doar să umpli inimile și viețile noastre. Și întoarce-ne deoparte, din seara aceasta înainte, și fie ca noi să fim în întregime ai Tăi așa cum ne consacram Ție.

¹⁵⁰ Primește-mă, Doamne. Multe sunt greșelile din viață care le-am făcut. Și scumpe Dumnezeule, cum-cum eu-cum stau eu aici pe acest loc sacru unde s-a predicat Evanghelia și unde Te-am văzut noi aici, chiar în o-o mare Lumină care a strălucit asupra lor. Și noi suntem așa de recunoscători pentru aceasta, Doamne. Eu-eu mă consacrez pentru acest Crăciun, nu în... și cum ar face lumea sau să-sau să întorcă a pagină nouă. Doamne, eu-eu doar vreau să accept pe Fiul Tău. Eu-eu vreau să accept Darul Tău, Doamne.

¹⁵¹ Eu vreau să accept Darul Vieții Eterne prin Cristos. Și eu, cu adevărat, Doamne, accept Darul lui Cristos la mine, să încerc să câștig pe alții la Tine. Mergi cu fiecare.

¹⁵² Fă-o pe micuța casnică așa de blândă și smerită, ca ea să fie în stare să conducă pe alții la Tine. Darul care Tu i l-ai dat, acel ca de doamnă mică feminină, fie ca ea să fie așa ca o doamnă încât vecinele să o vadă și-și să vrea să fie ca ea.

¹⁵³ Fă-l pe bărbat, lucrătorul de atelier, oricine este el, Doamne; fă-l o viață smerită, ca Cristos, ca alții să poată vedea. Noi nu știm unde stau oamenii aceia acolo afară, Tată, dar noi niciodată nu vrem să părăsim marea, șosea veche; ne vom înclina în spate, înclina înainte, ne întindem afară de tot oriunde să câștigăm un suflet. Pune aceea în preajma noastră, Doamne, ne rugăm. Și dă-ne viața care să-i facă pe oameni să vrea să trăiască așa, așa cum ne consacram la Tine, în seara aceasta. În Numele lui Isus Cristos. Amin.

Acum, dacă vă veți apleca capetele din nou, eu vreau să vă doresc la fiecare din voi un Crăciun foarte fericit:

¹⁵⁴ Fie ca marele Cadou de Crăciun, acel întâi și singurul și cel original și singurul care există, Isus Cristos, să fie proaspăt în inima voastră în seara aceasta. Fie ca Duhul Sfânt să vină la voi și să vă aducă daruri de slujire și lucruri de la Dumnezeu, ca voi... un dar ca voi să puteți trăi o viață mai bună. Aceea este ce vreau eu. Eu mai de grabă aș vrea să am Viața lui Cristos în mine să trăiesc blând și victorios decât să vreau toate darurile de vindecare, darurile de profetie, toate acele alte daruri; doar dați-mi pe Isus. Să trăiesc Viața, Viața este ce vreau eu să trăiesc. Eu vreau să trăiesc așa ca alții să știe. Aceea-i a mea-aceea-i a mea dorință la Crăciun, și mă rog ca aceea să fie dorința voastră. Și mă rog ca Dumnezeu să ne dea dorința Lui.

¹⁵⁵ Acum, să avem o vorbă de la pastor, și o eliberare. Și Dumnezeu să vă binecuvânteze. Noi o să vă vedem miercuri seara. Până la timpul acela, Dumnezeu să vă binecuvânteze.